

Bergen den 29de Decbr 1849

Min kjære Edward!

Igen er det Daarligheden
at begynde et Brev til dig, da
Blotningen strax er borte, og jeg maaske vil at
nære spaa mig. Jeg har nemlig ikke
været inde alle Døgnene idag, og det er for
mig en stor Nødvendighed saasom
jeg skal komme gaar og aander. Jeg frygter
for ogsaa for at hvis jeg er stribet
noget Liden nu, da tæller det neppe
i dette Aar, og jeg vilde dog gjerne
sige dig. Hverken inden Aaret er kommet,
og talte Dig for Din sønlige Sjæle
og Lykke i Sammen. Jeg har ogsaa at
talte Dig for dit Njær Brev fra
Leipzig, og da Du deri anveder om
Mærskjen i de første Dage af Januar,
saa har jeg jo ikke nogen Tid at
give bort. Men jeg skal vi til Billed
til. Mandag - Nu alle vi her hjemme
og. Mandag - Tirsdag er det. Nytaar
aften, da er det meget at iagttage, og
saa kommer, tredje Helligdage, i hvil-
ke jeg aldrig. Men kommer mig til at
gaa i Counten. Egentlig burde jeg va-
re her efter. Maaltidet i Aften, men det
er Paalt. Mandag, og da kun eifer
lader os for andre. Men, saa siges
mig det var noget vilde at gaa med i
denne Tid, fra Grund af at vi har me-
get Mødt Veir, og saaledes vi saa snart
kan faa det vækst og Bøstligt der, som
i vort sadvanlige Brev. I gaar

svarede det ganske overordentligt, næsten
den hele Dag, og i Eftermiddag er det
begyndt regne. Det er saa kjo vi har
ikke de bedste Gader at vandre i. In-
den Smaas Boen var det Halsbrattkonden
at gaae for sig, nu kommer vi ogsaa
med ad Sineg Dattler, og naar saer-
atter Jane Begn, ja det bliver det sidste
led angemaakt. Nu har du da faaet en
lang Commentar over Uraet, hvorfor
det ikke med det Samme givt dig en
over vore Bjembege & Forhold. Mitter er
inde og spytter med Dulleboens
Marie - der Mon til os Silla Jernlaften
er hos John, og Detten hos Sineg Sineg.
Saaledes sidder Pante ene med Pans
overfra, og jeg troer Sidstnaevnte og
staaet ud naar Mon Monner tilbage.
Pante Pans ligger i sin Stue, hos Ner-
gaards er det omstaaet som for med Silla,
naar Camilla har vaeret vegg i længere
tid, og nu er ogsaa Sineg blevet det.
Det er nok noget merket, men hvis
det skal holdes. Verdensfor, da er det
i den mildeste Grad. Støtt Mols. Nergaard
har er vistnok at beklage. Stak har
vaeret meget angstelig for Palla, der er
nok hans Sjæledagge blandt Pörrum.
Igaar var der vi alle hos Schiedivogs
til Chocolade - ja der var jeg er med -
Midtag og Aften. Det var der 34aerige
Dnyttlipedag, og her er nu ganske rodt,
saaledes vilde de gjerne have sig en
hyggelig Dag. Efter Aftensbordet spillede
vi Gubas og stak & Kaffe, og havde det
meget hyggeligt. Vi skulde have vaeret

hos Fante Hauke, men som blev ligge-
mandag, og derfor blev det uddelt til
immergi i kringeligt, er det jo ikke at
vi ogsaa da faar Afbud, og i det
Piffalde skal jeg skrive et langt Brev
til dig. Nu vil jeg sige dig, hvad
for Bæftere da jeg skal tage i et meget
vigtigt Arbejde!

1861. 11. 11. Aften.
Hvordan Du ikke jeg ikke Mener
til mine Vagtmændsbestilling alligevel.
Jeg har siden Nr. 10. haat siket mine
Bøger at bestille, hvilket ikke er det
glædeligste Arbejde, naar det ikke gaar
efter Ordre. Da Juuappigens - de to
aldere endnu ikke er kommet, vil jeg
fylde dette Brev, og det skal være med
en Præsentation om den 100 aarige Fødsel
jeg nye overfor i Havnemuseet. Direc-
tionen var saa sandelig artig at in-
tere. Men og mig til Dallet, og saaledes
fikk jeg da ogsaa nyde godt af Concer-
ten, der gik sandelig godt, ja Sympho-
nien af Gode endog fortælling for her
at være. Der er Marinet et halvt Duz
Violiner til, hvilket bidrager meget
til at forhøje Effecten, da vi tilforn
næsten aldrig kunde høre dem
blæsende Instrumenter satte rigtig i.
Jeg tænker ikke at I ser meget til Per-
gissposten derude, derfor mener jeg at
det maatte være interessen, godt dig
og. Hvis at ser hvad den siger om de
Feststøttsaa nu taler den:

Havnemuseets Hundredearsfest foretog
ogsaa i Mr. Holdts Local med Concert og
Døl for at saa stort Antal. Medlemmer,
som gik ind i Salen kunde gaa ind. I Salen
var end var Director Roalthe Dieste og tillad
jaa en hoi Toile, angivet af et for Nutidningen

smukt udført Bagespise, der de 11. de heds
Væggen Her stod Selstatets Stifter om-
givet af. Voder og alle hans musikalske
Instrumenter af Blåster og Stråle,
med sine to Blodpjecer; Harmoni-
ens Stærker, Digtalen Claus Fætting
Briste tilhøre og Overlærers Peter Par-
trat tilsenster. Enes Boaltt og deora-
tionerne, som angaa ham, flagede Her-
monierne gamle. Navn i forgyldte Bogstave
De Kongelige frivillige Harmonieters
Academi 1869.

Ligover for Fætting, der troiede om-
givet af rige Draperies paa den ene
Langvæg, saa man paa den anden, hørte
det musikalske Selstat og Stifternes
Ejering havde været sine rige Fæstet
i kongelige Færdigtore. Fra tops Vaaben
Stjælde ommandet af de nationale Far-
ver straalede hen. Navnene Ole Brill-
dverst - samt Edw. Grieg og Joh. Bahns
under ham. Sængen hid til begge Side
af denne Ejsere læste man Pæisfigers
og Udbyes. Navne, og yderst paa hver
Side mindede sorte Orakontbuste om en
to cyfede Halvdan Njorulf og Bril. Nordens
Det hele Arrangementet var smukt thopp-
ment og i Fæsten værdigt, og vi tro, at alle
Pilskeperensende var Hr. Lithograf Winkes
hvorn Alen for denne Døst af det Vellykket
i Fæsten tilfælder, noget taknemmeligt
Geometen bekendet med blødt prægtigt
Insel. Ouverture, det staaende Odelings-
nummer ved næsten alle. Nordens og
Fydeblands musikalske Fæste. Forøvrigt
bestod det smukke og høist afværende
Program af lutter nordiske. Mestest var
Her. Efter Ouverturen fremvægte en af Sel-
statets Directøren medværende i Prolog, der
i Anledningen var forfattet af Hørdjunet Christ.

Derefter foredroges følgende, ligelædes af
Mr. Adj. Christian Skov. Nærstang for Solo
og Dancetion til Bjørnshøj's trydelige, blødt
Musik til hans beljante Læresæde: "Natten
er luttet, Natten er stille".
Samm. Natt i. Programmet gaves derefter
Eolv. Ynges dellige Musik af Platen
for Piano og Violin, og endelig sluttede
første Afdeling med en Norddals sangtunge
Proposition til Scene af Bjørnshøj's
guld Stemme: "Hvad vil du følge i stille
Natt" - Anden Afdeling bestod af Gades
Symfoni. Natt i. D. D. D.

Det var saaledes en sjælden velvalgt og
alsidig verdigt Musik, som i alle Henseender
kunde bydes, og denne rige musikaliske
Nydelser ledte naturligvis til at sætte
gæst Stumme og Passioren i Gang ved
Ballet, som mistog sin Begyndelse, og
fortsattes i den smukkeste Harmoni
til det noget over 3. Solo Dandskue
vidende om, at man her troede Dandser
i en musikalisk Verden; ja selv "Blonde
Pisou" prægede ikke som sædvanligt sin
filosofiske Disposition; den havde den
blyt dem med endnu mere yndede Stemme
Sten. Passioren Pige; Couplet, Lillier
og Prosa maatte vige for de Dull, Yng
og Dandser, der som Pyskorn naturligt
vis især var i Linder. Til omkr. 12 var
under en Pause i Aften en livlig
for arrangeret underunder, hvor det gode
Stumme Høre til orde i Moder, Taler og Sang.
Her omrindes naturligvis Subst. Dancet
"Harmonien", dets "Stifter", dets Verden, Vel
guden, den musikaliske "Gigant", de store
strukturer, Paris, "Prologum" forfatter osv. osv.
Rest alle, som man skylde Gæst for Visk
samhed i alle Henseender, til alle Henseender
Passioren. Tæsten var saaledes for først til
sikkert sødtes vellykket, og det er kun et
redt for den vandende Harmoni hos det
toget, naar vi talte den aride, Dandserne
for dens ihærdige og vellykkede "Destillation".

4de Januar 1870.

Det første jeg vil Mamma min
idag, er Onkel for mig og. Nina er et
glædeligt og godt. Nyttar. Ja, min søn
Adward! Giv det for Jas og for
os alle. Vi have Oarvag at være folk.
nærmest og daltalt. Ja, vi have
om den meget Sygdom og andet. Gud
der viderfarer saa mange af vore Mins
nærmest og ulykke. Stalkald gamle
Immanuel, han har det osid i denne
Tid. Han er saa dygtig og Barndom
gunde, saa Gud ved. Gud det tage.
Han vil saa mig føle hvad det var et
begge sig i daltalt, at gifte sig, naar
man har fyldt de 16. Han og jeg
har spint Epantalsuppe hos Pante
Hanne idag; hun var hun meget med.
Hun og det samme er. Tid faldet mig
de to under Sestre her, Pante. Min
og. Mitter. Jaften skal er alle ind til
Gunde, hvilket jeg for mig. Det er
er videre glad i disse. Hvad skal man
vil gjøre, man kan dog alle være
artig og dygtig, man vil. Slette Hanne.
Jeg har idag lyst, men ved at hos
vært det er fuld Hanne. Paalideligt,
at Gjerg. Pante skal være bragt
til Gudsstad. Jeg er han, det ser i
af Boverne. En anden skalkelig
Vidraagelse. Lært jeg i gaar, den frem.
Hun at Pante skal ind i Sogn, min
Pramening, brøgte sig. Nyttar. Min
Han skal ind i Sogn og 10 Børn. Han
den kan jo ikke være været rigtig
Hovedet, thi han var meget uheldig
til et meget godt i Bald for Ostlands
og selv om dette er hvarde været i tilfæl.
vært.

Saa kunde dog usærlig. Nærmest søger
brings ham til at se forlor det Skidt,
thi vi har de havede familie alldes
Intet. Det er en sørgelig Affaire, og
det gjorde mig meget ondt at høre om.
Hvis vi trode og hørde saa meget om lige
munde, at Intet kunde forferde os
denne Tid. — Og nu vil vor Følge
sagen. Du vedde, om du maatte at
jag ikke nogli sag, thaliger her sendt
Dig Vatten, eller røtten sendt den
til Sæppens snu. Følgen er den at
Dine Følge ei kunde faas uden Din
nat kan saa forsendt gaar. Jeg bestalt
med sendt dag paa Pinden, her har
lovet mig. Du skal se, men denne Gang
maatte jeg betale 80 Skf, som der skodes
der bestalt til, men midt de 140 +. Forrige
Gang betalte jeg 98 Skf for dig, men vi
trode jeg det at bedt at tag 17. ud
til, da jeg ved du har faet lule 16.
; Præterit Jeg syntes det var bedt begge
Gang at faa fuld. Thaler, thi alle
Præterit jeg is blot begjæst for netop
den som som du har bedt mig tag
ud. — Jeg længe om meget efter at høre
fra dig og thaler du ikke lader mig
vante forlang. Igaar koste jeg smok
mogen, Præterit; Affabthet den
Moes der bliver at Hæfte Sang af
dig tildeelt, og idag har vi atten sat
at i Bergsuppatek. Den Avis jeg om
modede Oskel Steenaa om at sende,
fikk jeg aldrig muligens her har ei
haat den længe da har fikk mit Nav.
Jeg sende ei om jeg har fortalt dig om
alle de Omstændigheder her har været i
den senere Tid med Hvergen ic Skrivning

Gjæmte Lyder: Vi Collegen har solgt sit
Sted til Corneil Christen Grøn for 12000°.
Sjæmme Lyder sit til Anthon Dahl
for 6000°. Willibald Holm i Skotland
har kjøbt Monumentet Dahl's Hus
paa Torvet, og hans er solgt til Bro.
drenn Outen, der forærede sin allerm
munde Svirgeren Dr. Wiestens det i
Juleklap. Mattenagen Porsgaard's Hus
er solgt for 12000°. og Ellingeggen Hest.
dahl's - Manden er nu død - for 1000°.
Derom mit Hus var påtænkt i et
af de Støig Lærere i enderne betales saa
lært, da tænkte jeg nok det felt og
anden Gist. Saa det nu er, bliv jeg nok
siddende hvor jeg er, saalænge det lader
sig gjøre. - Nu vil jeg sige dig Far
til Her idag, og lode den gamle Børn
der på Lærer ledig til en anden, og jeg
skulde have købt at sig dig, i dette Om.
bliv ender jeg den Ting. Harloff er den
sædvanlige sorgmodig over at du har skrevet
til Høje at du Outen vil have med ha
et gjøre, og omfatter saa meget at vide
hvore han har forværet dig. Har
har altid følt den sadan. Levede det
tagelse for dig at dette. Nu, Men ender
en smerte. Saaledes ender det lode
Ordene til du. Har og him maatte end
lig fare at vide hvore han havde for
syndet sig. Saa saa, nu Farvel!

Onsdag Eftermiddag

Vi har det en smerte travelt paa Con.
torvet idag, derfor troer jeg neppe det bliver
ring muligt at skrive nogle Linier til Min
hushat var nu. Og i quinden har jeg påtænkt
at sigende, uden hvad him heraf har hørt,
men jeg tror dog at him gjern modtager
nogle Ord til hende alen. Vi har nu meget
støjt Ver, og saa meget at vi neppe har dag
for nu, og jeg forværet og vare. Begge Lær
tebig hvidt fildes alle ved den hengivne Lær